

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/93 Rbs

in de klacht nr. 004.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klagers',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klagers, een man en een vrouw, hebben ieder bij verzekeraar een rechtsbijstandverzekering voor alleenstaanden gesloten. Artikel 8 van de op de verzekering toepasselijke polisvoorwaarden noemt uitsluitingen op de dekking. In artikel 8 aanhef en sub i is bepaald:

“In geen geval kunnen aan deze verzekering rechten worden ontleend met betrekking tot:

(...)

i. verbintenissen:

(...)

2. waarbij het gaat om het voeren van verweer door de verzekerde tegen vorderingen wegens onrechtmatige daad;”

Klagers zijn in september 1999 door een buurvrouw voor de rechtbank gedagvaard wegens door de buurvrouw gestelde door klagers veroorzaakte ernstige overlast. Klagers hebben verzekeraar om rechtsbijstand in de procedure gevraagd, maar deze heeft zulks met een beroep op het voormelde artikel 8 aanhef en sub i geweigerd.

De klacht

Verzekeraar heeft klagers ten onrechte de gevraagde rechtsbijstand ontzegd. Klagers hebben nooit onrechtmatig jegens de buurvrouw gehandeld. Verzekeraar vermeldt in zijn folder voor de rechtsbijstandverzekering dat deze verzekering onmisbaar is, maar is de enige verzekeraar die geen rechtsbijstand bij onrechtmatige daad geeft. Voorts heeft verzekeraar op slordige wijze informatie aan de Ombudsman Verzekeringen (Schadeverzekering) verstrekt omtrent de aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren (a.v.p.) van de man. Indien de rechtbank zou oordelen dat klagers niet onrechtmatig jegens de buurvrouw hebben gehandeld, zou verzekeraar de door klagers gemaakte kosten voor zijn rekening moeten nemen.

Het standpunt van verzekeraar

De vrouw heeft behalve haar rechtsbijstandverzekering verder geen verzekeringen bij verzekeraar gesloten. De man heeft een aantal verzekeringen bij verzekeraar gesloten, waaronder ook een a.v.p. Klagers staan bij verzekeraar geregistreerd als woonachtig op verschillende adressen, maar de man verblijft veel op het woonadres van de vrouw.

Klagers hebben samen een beroep op de beide rechtsbijstandverzekeringen gedaan, aangezien zij verwickeld zijn geraakt in een geschil met de bovenbuurvrouw van de vrouw. De bovenbuurvrouw heeft klagers gedagvaard wegens vermeend onrechtmatig handelen, bestaande uit regelmatig lastig vallen, zowel per telefoon als rechtstreeks, bedreiging met fysiek geweld en het uiten van valse beschuldigingen en bedreigingen.

Verzekeraar heeft onder verwijzing naar artikel 8 onder i sub 2 van de polisvoorwaarden het verzoek om rechtsbijstand voor deze kwestie afgewezen.

Klagers hebben zich vervolgens tot de Ombudsman Schadeverzekering gewend. Daarbij is ook de dekkingssomvang van een a.v.p. aan de orde gekomen. Hieromtrent merkt verzekeraar het volgende op. In sommige situaties kan de a.v.p. inderdaad het verweer tegen acties uit onrechtmatige daad overnemen. De uitsluiting van artikel 8 onder i sub 2 is echter absoluut niet ingegeven door de gedachte dat, als die uitsluiting van toepassing is, er vervolgens een 100% a.v.p.-vangnetconstructie aan ten grondslag zou liggen. De uitsluiting van artikel 8 onder i sub 2 moet volkomen los gezien worden van een a.v.p. Verzekeraar kan immers niet beïnvloeden of iemand een a.v.p. bij hem of elders zal afsluiten. Bovendien kent de a.v.p. een eigen dekkingssystematiek, die van de rechtsbijstandverzekering afwijkt. Dit blijkt ook in deze kwestie waar verzekeraar als de a.v.p.-verzekeraar van de man geen dekking heeft verleend op grond dat er geen schade is als bedoeld in de a.v.p.

In zijn brief van 27 december 1999 aan de Ombudsman heeft verzekeraar aangegeven dat hij het verzoek om rechtsbijstand op grond van de polisvoorwaarden heeft afgewezen en dat hij in dit geval geen uitzondering op de polisvoorwaarden kan maken. In de brief heeft verzekeraar abusievelijk opgemerkt dat klagers geen a.v.p. bij hem hebben gesloten. Dit is echter niet juist: de man heeft bij hem wel een a.v.p. gesloten. De opsteller van de brief heeft uitsluitend de polissituatie van de vrouw voor ogen gehad en heeft geen acht geslagen op de polis van de man. Voor deze menselijke fout biedt verzekeraar klagers zijn welgemeende verontschuldiging aan. Ofschoon verzekeraar deze vergissing zeer betreurt, doet dit niet af aan het door hem ingenomen standpunt.

Het commentaar van klagers

Klagers hebben, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, hun klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht.

Het oordeel van de Raad

De Raad acht verdedigbaar dat verzekeraar met een beroep op de hierboven onder "Inleiding" vermelde polisbepaling klagers rechtsbijstand heeft ontzegd in hun verweer in de door een buurvrouw tegen klagers aangespannen, op door de buurvrouw gesteld onrechtmatig handelen van klagers gebaseerde, civiele procedure. Gelet op de duidelijke tekst van deze polisbepaling is er voorts geen aanleiding de verzekeraar te verplichten om, zou de vordering van de buurvrouw door de rechtbank worden afgewezen, alsnog de door klagers in de procedure gemaakte kosten voor zijn rekening

2000/93 Rbs

te nemen. Door te handelen als voormeld heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 11 september 2000 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. E.M. Dil-Stork en Mr. W.R. Veldhuyzen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)